उपस्थमुद्रं जिक्वा क्स्तौ पादौ च पञ्चमं। चनुनामा च कर्मा च धनं देक्स्तयेव च ॥ १५५॥ म्रनुबन्धं परिज्ञाय देशकाली च तत्वतः। सारापराधौ चाल्तोका दणंड दणडोषु पातपत् ॥ १२६॥ अधर्मद्राउनं लोके षशोधं कीर्तिनाशनं। अस्वग्यं च पर्त्रापि तस्मात् तत् पर्विद्धियेत् ॥ १५७ ॥ श्रद्राद्यान् द्राउपन् राजा द्राद्यां श्रेवाप्यद्राउपन्। अयशो महदाप्रोति नर्कं चैव गच्छति॥ १५६॥ वाग्द्राउं प्रथमं कुर्धाद्विग्द्राउं तद्नतर्। तृतीयं धनद्एउं तु वधद्एउमतः पर्॥ १५१॥ बधनापि यदा वेतान् निग्रकीतं न शक्तुयात्। तदेषु मर्व्वमप्येतत् प्रयुज्जीत चतुष्टयं ॥ १३०॥ लोकसंव्यवकारार्यं याः संज्ञाः प्रियता भवि। ताम्रत्रप्यसुविधानां ताः प्रवद्याम्यशेषतः ॥ १३१ ॥ जालात्तरगते भानौ यत् सूच्मं दृश्यते र्जः। प्रथमं तत् प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचन्तो ॥ १३५॥ त्रसरेणावोऽष्टौ विज्ञेया लिन्नेका परिमाणातः। ता राजसर्षपस्तिसस्ते त्रयो गौरसर्षपः ॥ १३३॥